

1. Jak vzne-še - né tvé jméno po vší ze - mi,
svou ve-leb-no - stí nad vším vy - vý - še - ný
jsi, Ho-spo-dí - ne, moc-ný Pa - ne náš,
vše, co jsi stvo - řil, stá - le v pé - či máš.

2. Zním mocné skutky, jež tvá ruka činí, / v úžasu hledím
na tvá dobrodíní. / Hlas bezmocných jsi v sílu obrátil, /
nepřátel zlostných pomstu odvrátil.

3. Však co je člověk, že naň pamatuješ, / úctou i slávou že
ho korunuješ? / Dáváš mu vládnout vším, cos učinil, / v tobě
smí nalézt nový pramen sil.

τ: Miloslav Esterle

м: Pseaumes octante trois de David, 1551